

Várpalotai

BÁNYÁSZ

VÁRPALOTA VÁROS PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

Éljen a Magyar Dolgozók Pártja
III. Kongresszusa!

V. évfolyam — 21. szám.

ÁRA 30 FILLER

Péntek, 1954. május 21.

Üzenet a kongresszushoz

Két nap választ el bennünket a párt legfőbb szervének tanácskozásától, május 24-én kezdődik a Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusa.

A nagy nap előtt jó visszatékinteni az elmúlt időkre, megvizsgálni, hogy mi, várpalotai bányászok mivel járultunk hozzá a kongresszus sikeréhez, mit tettünk azért, hogy a kongresszusi verseny felülmúlja az összes eddigieket, mit tettünk azért, hogy bebizonyítsuk a pártnak, hogy hű, harcos fiai vagyunk, hogy ránk, Várpalotán dolgozó bányászokra mindig számíthat.

A várpalotai bányászok a júniusi határozat és a kormányprogram óta nem egyszer bizonyították tetteiket arról, hogy a párt bízhat bennük. A mi bányánk a kormányprogram óta kétszer lett él-üzem, az 1954-es év első negyed-évéit kiválóan teljesítettük, a kongresszusi verseny első két hónapjában nagy eredményeket értünk el. Büszkén álltunk a párt elé, egyre több sztáhanovistánk, egyre több betanított új dolgozónk lett.

Az áprilisi és a májusi hónap már nem hozott ilyen munkasikert, pedig ez volt a kongresszusi verseny döntő szakasza. Mi volt eddigi munkánk hibája. Egyrészt a műszaki feltételek nem kellő mértékben való biztosítása, másrészt fölhozhatjuk elfogadható indoknak az Osi-aknánk leállítását, valamint Ferenc-mező átállítását.

Ezek elfogadható indokok, de nem elfogadható az, hogy a Ferenc-mező a leállítás óta még mindig nem tud a rendes kerékvágásba jönni. Nem elfogadható az, hogy a munkafegyelmünk laza, hogy nem tartják be a 480 perc munkaidőt közülünk egyesek. Nem elfogadható az sem, hogy fegyelmetlenkedők vannak közöttünk, akik nem engedelmessékednek vezetőik utasításának.

A kongresszusi hét első napján a Cser-bányamezőnkben nagyobbarányú vízbetörés történt. Ez ismét visszavetett bennünket, ami meglátszik az első két nap eredményeiben is. Azonban ez az akadály sem állíthat meg bennünket abban, hogy a kongresszusi műszakok hátralévő napjaiban ne teljesítsük kötelezettségeinket.

Vannak közöttünk kiváló dolgozók, a kongresszusi versenyben több mint 40 dolgozó lett sztáhanovista, Czigler András, Kovács József, Káli Imre, Rosta Lajos, Németh Béla, Herángli József és még sokan mások, mind naponta fölteljesítik a tervüket. Van kiről példát venni és nekünk a kongresszus előtt még sok behozni- valónk van, amit ezekhez a dolgozókhöz hasonlóan mi is elvégezzünk.

Nem ismerjük az eredményeinket

Még tél volt, amikor a Ferenc-mező dolgozóitól az Osi-mezei műszaki és adminisztratív dolgozók versenykirovást kaptak.

Mi, fronti elszámolók a következőkért léptünk versenybe: az elszámolás minél előbbi elkészítése, reklamációk minimumra csökkentése, a dolgozók tájékoztatása a kereset- nel.

Egyedül csak rajtunk múlik a hibák kijavítása, a mi igazgatónk, a mi főmérnökünk, a mi műszaki vezetőnk jobb munkáján múlik a műszaki feltételek megjavítása, Rajtunk, bányászokon áll, hogy a fegyelembontókat, az igazolatlan mulasztókat megneveljük. Egyedül tőlünk függ, hogy teremtünk-e olyan légkört a csapatokon, amelyben nem tud megmaradni a rendbontó, amely viselkedése megjavítására kényszeríti őt.

Mi vagyunk a hibások, a mi műszaki vezetőink, a mi dolgozóink, pártszervezeteink, szakszervezetünk azért, mert terveinket nem teljesítettük, mert a párt kongresszusának tiszteletére rendezett versenyben elmaradtunk. Ezeket a hibákat felismerve, jobb munkával harcolunk a lemaradásunk megszüntetéséért.

Üzenjük a kongresszusnak, hogy nem nyugszunk bele a lemaradásba, minden erőnkkel megfeszítve, minden akadályon keresztül harcolunk azért, hogy amíg a pártkongresszuson a mi jobb életünk-ről tanácskoznak, addig mi itthon azt munkánkkal segítsük elő. Mint ahogy a közlünk való Kovács József vájár mondta.

Üzenjük a kongresszusnak, hogy a várpalotai bányászok a kongresszusi műszak minden napján harcolnak a tervük fölteljesítéséért és pártszervezeteik, tömegszervezeteik vezetésével megbirkóznak a fegyelembontókkal, kijavítják a hibákat és odasorakoznak a tervüket teljesítő bányászok mellé.

Üzenjük a kongresszusnak, hogy a párt mindig számíthat ránk, minden időben, egész szívünkre, lelkesedésünkre, erőnkre. Ott fogunk állni mindig, ahová népünk érdeke helyez.

Üzenjük a kongresszusnak, hogy amikor életünk megjavításáról tanácskoznak és azt számítják, hogy mennyi szén szükséges ahhoz, akkor odaszámítsanak bennünket, mint olyanokat, akik tervüket a jövőben teljesítik. Vegyenek be bennünket a számításaikba, úgy mint pártfő, hazájukhoz hű bányászokat.

A mikor üzenünk a kongresszusnak, akkor a szívből jövő üdvözlőnköt is küldjük, kívánunk sok sikert a tanácskozáshoz. Kívánjuk, hogy a tanácskozások még szebb, még boldogabb életet eredményezzenek. Mi, várpalotai bányászok a jövőben is rajta leszünk, hogy a kongresszus határozatait munkánkkal segítsük valóra váltani.

Üdvözljük és köszöntjük a Magyar Dolgozók Pártja III. Kongresszusának résztvevőit.

A versenykirovás óta több mint egy negyedév telt el, de azóta senki nem ellenőrizte a versenyt és ma sem tudjuk, hogy melyik front elszámolása a legjobb, ki jár a versenyen élén.

Nem tudjuk, miért folyik a verseny, mi a jelentősége a közöttünk lévő versenynek

Bakos Béla.

A kongresszusi verseny sztáhanovistái köszöntik a párt III. kongresszusát

Köszöntöm a párt nagy tanácskozását

A mi csapatunk, a 46-os csapat már a kongresszusi verseny első napjaiban jó eredményt ért el és nagyon jól esett nekem, a csapat egyik tagjának, amikor március elején a felolvasóterem falán fent láttam a felírást, mely azt hirdette, hogy a mi csapatunk teljes kongresszusi vállalását befejezte.

Persze mi nem elégedtünk meg ennyivel, újabb vállalást tettünk és büszke vagyunk rá, hogy az újabb vállaláson is ma már túl vagyunk. Nem kell szégyenkeznünk az ország többi dolgozóitól, akik kongresszusi vállalásaikat rendre fölteljesítették.

A kongresszusi műszakok kezdetén gondolkoztam, mivel járulhatok hozzá legjobban ahhoz, hogy a kongresszus nagy munkasikerek között kezdődjön el. Arra gondoltam, hogy az eddigi napi két csille vállalásomra újabb 4 csillét vállalom és ezt a hó végéig minden nap ki is termelem. Rajta leszek, hogy a pártkongresszusig minden nap magas százalékot érjek el, ezzel köszöntsem a párt nagy tanácskozását.

Káli József sztáhanovista vájár.

Napi öt csille szén túltermelést vállaltam a kongresszusi műszakra

Mikor a kongresszusi verseny megkezdődött az elsők között tettem vállalást. Természetesen nekem ez, hiszen kommunista vagyok és ez a legkevesebb, amivel a pártnak visszaadhatom azt a gondoskodást, amit az életemben mindennap érzek.

Hogy is néz ki az én életem. Ezelőtt mindenki tudta, hogy élünk, de most fordult a sorsunk. Áprilisban 236 százalékos átlagteljesítményem volt, 227 forintot kerestem naponta. Most májusban eddig 200 forintos átlagom van, de már naponta emelkedik a keresetem, mert az első 10 nap nem valami jó volt. Ezt a magas keresetet és a keresettel velejárok sok előnyt, mind a pártnak köszönhetem. Ez készlet engem arra, hogy az eddigi két csilles vállalásomon felül a kongresszusi műszakok alatt naponta 5 csillet adjak mindezekon kívül.

Ez nemcsak ígéret, hanem egy kommunista szava, aki minden körülmények között vállalását teljesíti.

Nagy örömmel várjuk a kongresszus napját és azt akarjuk, hogy eredményeink ott szerepeljenek küldötteink kezében, jó eredménnyel köszöntjük pártunk kongresszusát.

Czigler András sztáhanovista vájár.

A kongresszus határozatait jó munkával támasszuk alá

A kongresszusi hét első napján frontunk szép eredményt ért el. Ez azért volt, mert valamennyien felkészültünk arra, hogy a kongresszusi műszakok alatt állandóan fölteljesítsük tervünket. En magam a versenyben két csille napi fölteljesítést vállaltam. A kongresszusi hét alatt ezenfelül újabb napi négy csille szentet termelek ki, ezt a vállalásomat, a mai napig végrehajtottam és a kongresszusi műszakok minden napján kitermelem.

Mi készlet engem erre a vállalásra? Nem vagyok párttag, de tudom, hogy a párt irányítja az országot és a párt segítségével épül a városunk, a párt segítségével lesz jobb az életünk. Azt is tudom, hogy a pártkongresszuson a mi jobb életünk-ről fognak beszélni, hogy az életünk az még gyorsabban jobba tenni. S ezért, hogy ez minél hamarabb megtörténjen, amíg ott rólunk tanácskoznak, mi itthon ezt a tanácskozást, jó munkával akarjuk alátámasztani, megerősíteni.

A kongresszusi versenyben lettem sztáhanovista, nagy dicsőség ez nekem. Továbbra is azon leszek, hogy a munkám elősegítse országunk építését.

Szívből üdvözlöm a párt III. kongresszusát.

Kovács József sztáhanovista vájár.

A Várpalotai Vájártanuló Intézet április havi munkájának értékelése a gyakorlati oktatás terén

Intézetünknel április 6-tól új bérezési formát vezettünk be a II. éves tanulóinknak. Április 6-ig II. éves tanulóink is időberben dolgoztak, de ez nem ösztönözte a mai követelményeknek megfelelően. Ezért javaslatukra az MTH Központ hozzájárulásával bevezettük a teljesítmény bérezést. Az üzemi normások a tanmezőn lévő munkahelyekre kidolgozták a normát és ezt ismertették a tanulóinkkal. Tanulóink nagyrésze meg is értette a széntermelés fontosságát és a szakmáért ismertése mellett még fokozottabban, mint eddig, kapcsolódottak bele a széntermelésbe, ami megmutatkozik a széntermelésben is. Ez bizonyítja, hogy a 219-es termelési csoport F-4-es fejtőgép- pel április hónapban 148 százalékot teljesített, de a 222-es termelési és oktatási csoport is 128 százalékra teljesítette április havi tervét. A jó eredmények eléréséhez nagyban hozzájárult Pintér István F-4-es gépszereelő, aki az előzetes karbantartással biztosította a gépek folyamatos üzemeltetését.

Tanulóink közül kimagasló eredményt ért el Papp Endre ifjúmunkás, aki 148 százalékra teljesítette

április havi tervét, napi keresete 71.80 forint, prémium műszakonként 49.24 forint, vagy Bubla István, aki szintén 148 százalékot teljesített 71.80 forint, prémium műszakonként 49.24 forint. Ez azt jelenti, hogy teljesítmény bérezést megelőző hónapokban a tanulók havi keresete 250-350 forint volt. Április hónapban Bubla István 1508 forint és 29 fillért keresett, Papp Endre 1527 forintot és 68 fillért. Ezek az ifjúmunkások az eredményeket úgy tudták elérni, hogy a 480 percet kihasználták, igazolatlanul nem hiányoztak.

Az eredmények mellett azonban még vannak komoly hiányosságok is, ami elsősorban a nevelés hiányosságából adódik. Volt több tanuló, aki nem értette meg a széntermelés fontosságát, amit bizonyít, hogy igazolatlanul hiányoztak. Ezzel megkárosították népgazdaságunkat, de saját magukat is, mint pl. Horváth Mátyas ifjúmunkás, vagy Vörös Lajos, Sárdi Ignác és Daru József ifjúmunkások, akik egy igazolatlan hiányzásért 239 forint 92 fillért veszítettek el. Ezeknek az ifjúmunkásoknak példát kell venni Bubla

István és Papp Endre ifjúmunkásokról, akiket meglátszik, hogy az intézet vezetősége, tanárai, mesterei és nevelői foglalkoztak velük. Pedig ha megfigyeljük Bubla István esetét, akkor láthatjuk, hogy Bubla István év elején havonta egy-két műszakmulasztást csinált, de úgy az osztályfőnöke, mint a szakasznevelője és mesteré foglalkoztak vele és ennek tudható be, hogy Bubla István azok közé az ifjúmunkások közé való, akik a szocializmus építéséből aktívan kivesszük részüket.

Az a feladata az intézet vezetőségének, tanároknak, mestereknek és nevelőknek, hogy foglalkozzanak azokkal a tanulókkal, akik igazolatlanul hiányoztak, hogy megértésük azt, hogy a párt aranytalékához méltóan, mint ifjúmunkások a széntermelés helyén is, megállják helyüket, hogy vissza tudják adni azt, amit pártunktól, kormányunktól és a dolgozó néptől kaptak, mert csak akkor lesznek méltók pártunk és népünk bizalmára.

Majlinger József főmester.